

[1981 மார்ச் 7]

(3) ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் கூட்டுறவு வங்கி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செ. முத்துசாமி “அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் நல்வாழ்வுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தோறும் ‘அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், கூட்டுறவு வங்கி’ என்ற அமைப்பை அரசின் பங்கு மூலதனத்துடன் உருவாக்கி, ஊழியர்கள் வாழ்வில் மேற்படி வங்கி உற்ற தோழனாக இயங்கத்தக்க ஏற்பாட்டினை அரசு செய்ய வேண்டுமென இந்த மன்றம் அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்கிறது” என்கிற பொருள்பற்றி தனி உறுப்பினர் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தார்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செ. முத்துசாமி அவையில் இல்லாததால் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

(4) மேலவைத் தேர்தலில் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வாக்குரிமை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தனி உறுப்பினர் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“மேலவைத் தேர்தலில் ஆசிரியர் தொகுதியில் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்கும் வகையில் அரசியல் சட்டத்திலுள்ள “Not lower in standard than that of the Secondary Schools” என்ற வாக்கியத்தை நீக்கம் செய்ய வேண்டி மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்த இந்த அவை மாநில அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்கிறது”.

செல்வி ஏ. லீலாவதி : இதை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“மேலவைத் தேர்தலில் ஆசிரியர் தொகுதியில் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்கும் வகையில் அரசியல் சட்டத்திலுள்ள “Not lower in standard than that of the Secondary Schools” என்ற வாக்கியத்தை நீக்கம் செய்ய வேண்டி மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்த இந்த அவை மாநில அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்கிறது”.

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, நான் முன்மொழிந்திருக்கிற இந்தத் தனி உறுப்பினர் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லி இந்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த முன்வருகிறேன். இன்றையதினம் ஆசிரியர்களுடைய புள்ளிவிவரத்தை, கணக்கை எடுத்துக்கொண்டால், தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் தான் மிக அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் தொகுதி என்ற ஒரு தொகுதி நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிறது. ஆறு உறுப்பினர்கள் அந்த வகையில்

1981. மார்ச். 7]

[திரு. க. மீனாட்சுசுந்தரம்]

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இங்கே வந்திருக்கிறோம். ஆனால் ஆசிரியர் தொகுதியிலே வாக்களிக்கக் கூடிய தகுதியுடையவர்கள் யார் என்று சொன்னால், உயர் நிலைப் பள்ளிகளில், தொழில் கல்வி நிலையங்களில், கல்லூரிகளில், பாஸ்டெக்னிக்ஸ்களில், ஐ.டி.ஐ.-யில் பணியாற்றும்பவர்களுக்கு மட்டும் தான் அதற்குத் தகுதி இருக்கிறது என்று அரசியல் சட்டம் அதற்கான உரிமையை வழங்கியிருக்கிறது. வாக்களிக்கக்கூடிய அந்த உரிமை தொடக்கப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களாக இருந்த நாங்கள் இருவர் இந்த அவையிலே உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் எங்களுக்கும், எங்களைப் போல் தொடக்கப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும் வாக்களிக்கக் கூடிய உரிமை இல்லை. எனக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செ. முத்துசாமி அவர்களுக்கும் கூட அத்தகைய உரிமை இல்லை. நானே வாக்களிக்க முடியாத தொகுதியிலேயிருந்து தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வந்திருக்கிறேன். இதிலிருந்தே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆசிரியர்கள் அனைவருக்குமே இன்றையதினம் அந்த உரிமை இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். இன்றைக்கு கல்லூரிகளிலே இருக்கக்கூடிய பேராசிரியர்களும் மற்ற ஆசிரியர்களும், உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் இருக்கக் கூடிய பட்டதாரி ஆசிரியர்களும், பட்ட மேற்படிப்புப் படித்த ஆசிரியர்களும் இப்படி வாக்குரிமை தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படாததால், சிலர் கருதுவதைப்போல, இவர்கள் எல்லாம் ‘ஆப்டர் ஆல் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் மிச்சர்ஸ்’ தானே என்று கருதாமல் பட்டமேற்படிப்பும் படித்த ஆசிரியர்களும், கல்லூரி, உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களும் இன்னும் இப்படிப் பட்டவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களை மேலவை உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று, இதிலிருந்தே இந்த வாக்களிக்கக்கூடிய உரிமையை எல்லோருக்கும் அளிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். அரசியல் சட்டத்திலே “நாட் லோயர்” இன் ஸ்டான்டர்ட் தேன் தேட் ஆஃப் தி செக்கண்டரி ஸ்கூல்ஸ்” என்று பேரட்டியிருக்கிறார்கள். அதாவது வாக்களிக்கும் உரிமை உயர் நிலைப் பள்ளிக்குக் குறைந்த நிலையிலே இருக்கக் கூடிய பள்ளிகளிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைப்பாது என்று அரசியல் சட்டம் தெளிவுபடுத்துகிறது. ஆகவே அந்தச் சட்டத்திலே திருத்தம் கூட அவ்வளவு அந்த வாக்கியத்தை நீக்க வேண்டுமென்று இங்கே தனி உறுப்பினர் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்த அரசே இதை முன்மொழிய வேண்டுமென்ற சொல்வதில் கூட தவறு இல்லை. காரணம் 1946 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்தக் கோரிக்கையை வைத்து இயக்கங்களை நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அதோடு அல்லப்போது மத்திய அரசில் வருகிற பிரதமர்களிடத்திலும்

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1981 மார்ச் 7]

வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். இப்போதிருக்கிற பிரதமர் இந்திரா அவர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்கிறபோது “பரிசீலிக்கிறோம்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இதற்கு முன்னதாக இருந்த

(பிற்பகல் 12-50)

பிரதமர் மொரார்ஜி அவர்களிடத்திலே சொன்னபோது அவர்கள், ‘We are going to abolish the Teachers’ Constituencies’ என்று சொன்னார்கள். ஆசிரியர் தொகுதியை நாங்கள் எடுத்துவிடப் போகிறோம் என்று இதற்கு முன்னால் இருந்த பிரதமர் திரு. மொரார்ஜி அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கிற பிரதமர் அவர்கள் ‘நாங்கள் அப்படி எண்ணவில்லை, நாங்கள் அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கிறோம்’ என்று சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும், சற்று முன்னர் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு புள்ளி விவரத்தைப் படித்தார்கள். அதிலே மாநிலத்தில் 2,58,467 பேர் மொத்த ஆசிரியர்கள் என்று சொல்லி அதிலே தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் 1 லட்சத்து 80 ஆயிரத்துக்கும் மேலே இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். 2½ லட்சம் ஆசிரியர்களிலே 1¾ லட்சத்திற்கும் அதிகமாக தொடக்கப் பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லை. நான் கேட்கிறேன் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் இல்லையா? அல்லது அந்தத் தொகுதிக்கு ஆசிரியர் தொகுதி என்று பெயர் இல்லையா? உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே கைத்தொழில் போதிக்கின்ற ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலர் 8-வது வகுப்பு வரை படித்தவர்கள். அவர்களுக்கு இத்தொகுதியில் வாக்களிக்கும் உரிமை உண்டு. ஆனால் தொடக்கப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களிலே எம். ஏ. பட்டம் படித்தவர்கள், பி. ஏ. பட்டம் பெற்றவர்கள், புலவர் பட்டம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இத்தொகுதியிலே வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லை. ஆகவே, இப்படி அதிகமாகப் படித்தவர்களுக்கு அவர்கள் பணியாற்றும் இடத்தின் கிராமம் வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லை. குறைந்த படிப்புத் தகுதி உடையவர்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை உண்டு. இந்த நிலைமைகளை யெல்லாம் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மறைந்த மாண்புமிகு அண்ணா அவர்களுடைய காலத்திலே அமைச்சரவையைக் கூட்டி ஒரு தீர்மானத்தை அவர்கள் போட்டார்கள். இந்தியாவிலே இருக்கும் அனைத்துத் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை கொடுக்கும் வகையில் சட்டம் கொண்டு வருவதிலே காலதாமதம் ஆனாலும்கூட, தமிழகத்திலே அப்படிச் செய்யத் தகுதி எங்களுக்கு அதிகாரம் வேண்டும் என்று கோருகின்ற ஒரு

1981 மார்ச் 7]

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

தீர்மானத்தைப் போட்டார்கள். அப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருந்த திரு. செழியன் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்திலே அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியர் தொகுதிக்கான தேர்தலிலே வாக்குரிமை அளிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டுவந்து எட்டு வாக்குகள் பெற்று, அந்தத் தீர்மானம் தோற்கடிக்கப்பட்டது. இந்தத் தீர்மானத்தை அரசுத் தாப்பிலேயே கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்தால், அது தன்னுடைய கௌரவத்திற்குக் குறைவோ என்று அரசு எண்ணும் நிலைமை இருப்பதால், இப்போது இது தனி தபர் தீர்மானமாக வந்திருக்கிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டும்.

மற்றொன்று, எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும் என்று எழுத்தறிவித்தவனை இறைவன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எழுத்தறிவித்தவன் யார் என்று கேட்டால் தொடக்கப் பள்ளிகளிலே இருக்கும் ஆசிரியர்கள் தான். அவர்கள் தான் அந்தப் பணியை, அந்த உணர்ச்சியை ஊட்டும் பணியை முதன் முதலில் செய்கிறார்கள். குருநானக் அவர்களைப் பார்த்து ஒருவன் கேட்டான், “நீங்கள் ஆண்டவனையும், பாடம் புகட்டிய ஆரம்ப ஆசிரியனையும் ஒரே இடத்தில் சந்திப்பதாயிருந்தால், அப்போது ஆண்டவனுக்கு முதலிலே வணக்கம் செலுத்துவீர்களா? அல்லது ஆரம்ப ஆசிரியனுக்கு முதலிலே வணக்கம் செலுத்துவீர்களா?” என்று கேட்டபோது, அவர் “முதலிலே ஆரம்ப ஆசிரியனுக்கு வணக்கம் சொல்லிவிட்டு, அப்புறம் தான் ஆண்டவனுக்கு வணக்கம் சொல்வேன்” என்று பதில் சொன்னார். ஏனெனில் ஆண்டவனையே அறிமுகப்படுத்தியது அந்த ஆரம்ப ஆசிரியன் தான் என்று அவர் சொன்னார்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஆண்டவனுக்கு இரண்டாவதாக வாவது இடம் கொடுத்தாரே !

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : அவர் அப்படி இடம் கொடுத்திருக்கிறார். எல்லோரும் அப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இல்லை. அவரவர்களுடைய எண்ணத்திற்கு, கொள்கைக்கு ஏற்றவாறு கொடுக்கலாம். இன்றைக்கு தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வாக்குரிமை இல்லை என்ற நிலை இருப்பதால், பொது மக்கள் மத்தியிலே ஒரு அவமானமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. 13¼ லட்சம் இருப்பவர்களுக்கு—தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லை, ¾ லட்சம் இருப்பவர்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை இருக்கிறது என்று சொன்னால், நாங்கள் அனைத்து ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகள் தானா என்ற ஐயப்பாடும் எங்களுக்கு இருக்கிறது. இதற்காக, சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வருவதிலே எந்தவிதமான

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1981 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு அமைச்சுருந்தும் இருக்காது என்பதை இங்கே இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தபோது வழிமொழிந்தவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்வி லீலாவதி அவர்கள் என்பதிலிருந்தே புரிந்துகொள்ளலாம். அவர்கள் பட்டதாரிகளுடைய தொகுதியிலேயிருந்து வந்தவர்கள். அவர்கள் எழுந்து வழிமொழிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அந்த வாக்குரிமை இருக்க வேண்டும் என்பதிலே 'இயக்க வேறுபாடு' இல்லை. 'இயக்க வேறுபாடு' கருதாமல் இந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. மற்றொன்றையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். தனியார் துறையிலே தலைவர் டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் தலைமை)

துறையிலே பணியாற்றுவவர்கள் இங்கே உறுப்பினர்களாக வருகிறார்கள். தனியார் கல்லூரியிலுடைய தலைவராக இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சிக் தலைவர் மாண்புமிகு சங்கரலிங்கம் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். தனியார் துறையிலே பணியாற்றுகிற நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். திரு. லெட்சுமிகார்த்தன் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அங்கே பணியாற்றிக் கொண்டு இங்கே உறுப்பினர்களாக இருக்கும் வாய்ப்பும் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரும்போது, மற்றொரு கருத்தையும் நான் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டிலே இருக்கும் சட்டம் அனைவருக்கும் சமமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு பிரிவு ஆசிரியர்கள் அங்கே பணியாற்றவும் செய்யலாம், இங்கே உறுப்பினர்களாகவும் இருக்கலாம், அதே நேரத்திலே ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்கள், அரசுப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள்—இது ஆசிரியர்களுடைய தொகுதி என்றாலும்—இங்கே வருகிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் தங்களுடைய பதவியை ராஜிநாமா செய்துவிட்டுத்தான் இங்கே வர வேண்டும் என்ற அளவுக்கு இப்போது சட்டம் இருக்கிறது. இது மத்திய அரசு போட்ட சட்டமல்ல. நம்முடைய அரசு போட்ட சட்டம். இப்போது நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னால், நான் என்னுடைய வேலையை 'ரிசைன்' செய்துவிட்டு, ராஜிநாமா செய்து விட்டுத்தான் வந்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்களுக்கும் தன்னுடைய வேலையை ராஜிநாமா செய்துவிட்டுத்தான் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். மாநாடுக்கு என்னுடைய இந்தப் பதவி இல்லையென்று சொன்னால், நான் திரும்பவும் ஆசிரியராகப் போகும் வாய்ப்பு எனக்கு இல்லை. ஆகவே சட்டம் அனைவருக்கும் ஒன்று, அனைவருக்கும் பொருந்தும் என்ற நிலை இருக்க வேண்டும். தனியார் துறைப் பள்ளிகளிலே இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் வாய்ப்பைப் போல மற்ற துறையிலே இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் வாய்ப்பளிக்கும் வகையிலே அந்தச் சட்டங்களைத்

1981 மார்ச் 7]

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

திருத்த வேண்டும். நேற்றையதினம் கூட ஒரு அணி டெல்லி நோக்கி பயணம் செய்திருக்கிறது. தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் வகையிலே அவர்கள் போயிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று அவர்கள் போயிருக்கிறார்கள். “அனைத்து மாநிலங்களிலேயும் மேலவை இல்லை, மேலவை இருக்கும் எல்லா மாநிலங்களிலேயும் ஆசிரியர் தொகுதி என்று இல்லை, உங்கள் மாநிலத்திலே அந்த வாய்ப்பளித்திருக்கிறார்கள் என்ற அந்தச் சூழ்நிலையைப் பார்த்தாலே ஆசிரியர்களுக்கு எந்த அளவுக்குச் சிறப்பான இடம் தரப்பட்டிருக்கிறது—அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே தரப்பட வேண்டும் என்ற உணர்வோடு தந்திருக்கிறார்கள்—என்று தெரிகிறது” என்று தெரிந்து கொள்ளலாம். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே கூட, “இந்த அவையின் நேரத்தை இந்த ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளே ஆக்கிரமித்துக் கொள்கிறார்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் ‘வறட்சி நிலைமைகளைப்பற்றி ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் கூடப் பேசுகிறார்களே’ என்று தலைவர் ஆச்சரியக்குறி போட்டுச் சொல்லும் அளவுக்கு, ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் பிரச்சினைகளைப் பேசுகிறோம்.

மாற்றுத் தலைவர் (டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்): மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு எல்லாம் பேசத் தெரியும், எல்லாவற்றையும் பேச நேரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே குறிப்பிட்டிருக்கலாம்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் பேசும்போது, ஒரு அச்சத்தோடு பேசுகிறோம். கேள்விகள் கூட அதிகமாகக் கேட்பதில்லை. ஆசிரியர்கள் பிரச்சினைகளைச் சொல்வதற்கு அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்கிறார்கள். நாங்கள் இவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொண்ட பிறகும் கூட, கல்வித் துறையிலே உள்ள குழப்பங்கள் தீர்ந்த பாடில்லை. கல்வித் துறைதான் குழப்பங்கள் நிறைந்த துறை. அந்தத் துறையிலே முன்னுக்குப்பின் முரணான ஆணைகள் போடப்பட்டு, அந்த ஆணைகள் கூடச் சரியான முறையில் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. அதிகாரிகள் சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள். அதிகாரிகள் வருமானத்திற்கு வழிவகுக்கும் நிலை தான் அங்கே இருக்கிறது. கல்வித் துறையிலே இருக்கும் நிலைமைகளை இங்கே ஆற உறுப்பினர்கள் இருந்து பல ஆண்டுகள் எடுத்துச் செல்லியும் கூட தீர்க்க முடியவில்லை என்று சொன்னால், இதையெல்லாம் உணர்ந்துதான் ஆசிரியர் தொகுதியை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1981 மார்ச் 7]

(பிற்பகல் 1-00)

ஆசிரியர் தொகுதிகளைப் பொறுத்த வரையில், அனைத்து ஆசிரியப் பெருமக்களும் வாக்களிக்கும் வகையில் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்ய வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை நாம் மேற்கொண்டாக வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால், வேறு ஒன்றையும் செய்யலாம். அனைத்து மாநிலங்களிலும் மும்மொழிக் கொள்கைத் திட்டம் இருந்த போதிலும், நமது தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருமொழித் திட்டம்தான் அமுலில் இருக்கும் என்று கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியதைப் போல், இந்தியாவின் மற்ற மாநிலங்களில் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்தாலும்கூட, தமிழகம் எல்லாவற்றிற்கும் முன்னோடியாக விளங்கும் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக, ஆசிரியர்கள் தொகுதியின் அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் வாக்குரிமை தர தமிழகம் விரும்புகிறது என்பதை மத்திய அரசுக்கு ஒரு பரிந்துரையாகச் செய்யலாம். அப்படிச் சட்டமன்றம் மூலம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பினால், அதன் மூலம் தமிழகத்தில் உள்ள 1,86,000 தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் உள்ளத்திலும் இந்த ஆட்சியாளர்கள் இடம் பெறுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அதை இந்த அரசு செய்ய முன்வர வேண்டும். இதில் மானப்பிரச்சினையும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. எம்.எ., மற்றும் பி.எ., படித்தவர்களுக்கெல்லாம் இல்லாத உரிமை, அவர்களைவிட தகுதி குறைந்தவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆசிரியர் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், எல்லா ஆசிரியர்களையும் ஒன்றாக வைத்து அவர்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை மத்திய அரசு விரும்பவில்லை என்றால், இங்கே உள்ள அரசு தீர்மானம் போடுவது மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலுள்ள அனைத்து இயக்கங்களும். வேறு மாநில இயக்கங்களும் ஒன்று சேர்ந்து மத்திய அரசிடம் இதற்குரிய பாராட்டத்தை நடத்த ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில், அரசு இதற்கான பரிந்துரையை அனுப்பினால், அது மிக மிகச் சாதகமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

‘ஆசிரியர் தொகுதி இருக்க வேண்டுமா? வேண்டாமா?’ என்று மத்திய அரசு அனைத்து மாநில அரசுகளுக்கும் ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பி கருத்து கேட்டபோது, நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில், அது இருக்கத்தான் வேண்டும் என்று எங்களுக்குச் சாதகமான ஒரு விடையளித்திருக்கிறது. அதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன், இதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்

1981 மார்ச் 7]

[திரு. க. மீனாட்சுசுந்தரம்]

கொள்கிறேன். ஆனால் ஆசிரியர்களுக்கு என்று சட்டமன்ற மேலவைத் தொகுதிகளை வைத்துக் கொண்டு, அதிலே பெரும்பகுதியான ஆசிரியர்கள் வாக்களிக்க உரிமையில்லாமல் இருக்கிற நிலையை வைத்துக்கொண்டிருப்பதைப் போக்கியாக வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த வகையில் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற அவக்கேட்டை, தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இன்றைக்குத் தலைநிமிர்ந்து நடக்க முடியாத சூழ்நிலையை, ஏனைய ஆசிரியர்களிடம் போய்க் கெஞ்சி நின்றுதான் வாக்குப் பெற்று வாக்கூடிய சூழ்நிலையை மாற்றியாக வேண்டும். அந்த நிலையை மாற்றி, மற்ற ஆசிரியர்களோடு சேர்ந்து நாங்களும் ஆசிரியர்கள்தான் என்று சொல்லுகிற நிலை இல்லாமல் இருப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கு வாய்ப்பாக நான் இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்துள்ளேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல் பாதிக்கப்படும் ஆசிரியர்கள் எல்லாத் துறைகளிலும், எல்லாப் பகுதிகளிலும் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த புள்ளிவிவரத்திலிருந்து தொடக்கப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், தனியார் துறையில் தான் நிரம்ப இருக்கின்றன. அங்கே தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் பாதிக்கப்படும்போது, அவர்களுக்குத்தான் மிகுந்த பாதுகாப்பு தேவைப்படுகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தம்மைப் பற்றிய செய்தியை இங்கே தெரிவித்தார்கள். அதைப்போலவே நானும் ஒன்றை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நானேகூட தொடக்கப் பள்ளியில் பணியாற்றியவன்தான். அங்கே பணியாற்றி அந்தப் பணியிலிருந்து பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட பிறகு, பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட காரணத்தால்தான், நான் சென்னையைப்பற்றியே அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. அதுவரை நான் சென்னைக்கே வந்ததில்லை. 1958 ஆம் ஆண்டில் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு, அதற்காக வாதிட நான் சென்னைக்கு வந்தேன். சென்னையிலிருந்த வழக்கறிஞர்களைப் பிடித்து உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்தேன். அதன் காரணமாக அலைகிற போதுதான் அதற்கு உதவியாக ஆசிரியர் இயக்கத் தலைவர் ஒருவரின் துணையை நாடும் சூழ்நிலை எனக்கு ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு ஆசிரியர் இயக்கத்திற்கு நானே தலைமை ஏற்கும் சூழ்நிலையும் மலர்ந்தது. அதற்குப் பிறகுதான் மேலவையில் இடம் பெறும் சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டது.

இவ்வாறு பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட காரணத்தால், தொல்லையை அடைந்த காரணத்தால், அந்தத் தொல்லையைத் தாங்க முடியாத காரணத்தால் தான் நான் இங்கே வந்தேன். இப்படிப்பட்ட தொல்லைக்குள்ளான தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இப்போது ஒரு சிலரை

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1981 மார்ச் 7]

வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்குப் பாதகம் வராமல் காத்துக்கொள்ள முடியும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் விரும்பும் வகையில் இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றாவிட்டால் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அவர்கள் கல்வி நிறுவனங்களை விட்டு வெளியே வர வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படும். அப்படி அவர்கள் வெளிவந்தால் ஒன்று அவர்கள் அரசியலுக்கு வர வேண்டும் அல்லது மேலவைக்கு வர வேண்டும். அதனால் கல்வி நிறுவனங்கள் பாதிக்கப்பட்டு, கல்வியின் தரமும் பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலை உருவாகும். அதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

இன்றையதினம் ஆசிரியர் தொகுதியில் ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு முறையான உரிமைகள் இல்லை. அவர்களுடைய தொகுதித் தேர்தலில் அவர்களுக்கு வாக்குரிமை இல்லை என்று சொல்வது மிகவும் அவமானகரமாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் இப்போது வலியுறுத்தி எடுத்துச் சொல்லி, நான் முன்னே சொல்லிய கருத்துக்களை இந்த அரசு ஏற்று, தீர்மான வடிவில் மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் இந்த அமைச்சரவையில் எடுத்த முடிவை ஆராய்ந்து பார்த்து, அதன் அடிப்படையில் செயல்பட முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விரும்பினார்கள். அவருக்குப் பின்னாலே வந்தவர்கள் விரும்பினார்கள் என்பதையெல்லாம் மனதில்கொண்டு, செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பிறகு பேசுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்ற காரணத்தால், இத்தோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. க. இராமமூர்த்தி தலைமை)

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மேலவையை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கும் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தையொட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் இங்கே எதைப் பேச வேண்டும், எந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தேனோ, அதற்குச் சரியான சூழ்நிலை இல்லாமல் போய் விட்டது. ஆனாலும் சில கருத்துக்களை மட்டும் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மேலவையில் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் தேவை என்ற அடிப்படையில், அந்த உணர்வோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு தீர்மானம் மூலமாகக் குரலெழுப்பி இங்கே அதை விவாதத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். பல்வேறு

1981 மார்ச் 7]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

மாநிலங்களில் மேலவையே இல்லாத நேரத்தில் தமிழகம் போன்ற சில மாநிலங்களில் மட்டுமே மேலவை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது மிகப் பெரிய சிந்தனையை உருவாக்கியிருக்கிறது. மேலவையே தேவைதானா என்ற கருத்து பல்வேறு இடங்களில் உருவாகியிருப்பதை நான் இந்த நேரத்தில் நினைவுகூரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தாரணத்திற்கு ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மதிப்பீட்டுக் குழுவில் இடம்பெற்று சண்டிகார் நகரில் பஞ்சாப் மாநில மதிப்பீட்டுக் குழுவில் உறுப்பினர்களைச் சந்தித்தபோது அங்கேயுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு எங்களை அறிமுகம் செய்து வைக்கும்போது, “நாங்கள் எங்களை மேலவை உறுப்பினர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டோம்”. அப்போது ஒருவர் சிரித்துக் கொண்டே “இன்னும் அங்கே மேலவை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா” என்று கேட்டார். அதற்கு அரசுத் துறையின் துணைச் செயலாளர் அவர்கள் “தமிழ் நாட்டில் மேலவை இருக்கிறது, அதன் பிரதிநிதிகளாக இரு உறுப்பினர்கள் இந்தக் குழுவில் வந்திருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னபோது, அந்த உறுப்பினர் “ஓர் அவசியமில்லாத வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று கூறினார். அவருக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்ற ஆசை எனக்கிருந்தபோதும் கூட, நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பல பேருக்கு இப்படிப்பட்ட உணர்வு வருவது சகஜம். உடனே அங்கே ஓர் உறுப்பினர், நாடாளுமன்றம் இருக்கிறபோது ராஜ்ய சபை என்று வைத்திருக்கிறார்களே,

(பிற்பகல் 1-10)

அது மட்டும் ஏன் என்று கேட்ட நேரத்தில், “அதுவும் தேவையில்லாத ஒன்று தான். அதை ஏன் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை” என்று அவர் உடனே பதில் சொன்னார். இதைச் சொல்லுவதற்குக் காரணம், இந்த அவையைப் பார்க்கிற நேரத்தில் பல பேருக்கு இந்த உணர்வுகள் அடிக்கடி எழுகின்றன. நான் கொஞ்சம் மனம் திறந்து சொல்லுவேன். நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது, உள்ளபடியே எனக்கே கூட அப்படிப்பட்ட உணர்வு இருந்தது என்பதை நான் சொல்லியாக வேண்டும். பத்துப் பதினைந்து பேர்கள் அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று நான் நினைத்தது உண்டு. ஆனால் இந்த மன்றத்திற்கு வந்த பின்னாலே, இங்கே நடைபெறுகின்ற விவாதங்களைக் கேட்ட பிறகு தான், இந்த அவையின் அவசியத்தை என்னாலே புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. இந்த அவையைப் பொறுத்த வரையில், இது பல்வேறு சிந்தனைகளைத் தூண்டி சிந்தனைகளை உருவாக்க நிச்சயமாகப் பயன்படுகிறது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும். அதுவும் பல தாப்புக்களிலேயிருந்து

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1981 மார்ச் 7]

பிரதிநிதிகள் வந்து இங்கே உட்கார்ந்து அந்தந்தத் தரப்பினருக்காக வாதாடுகிறார்கள். அன்றைக்கு ஒரு நாள் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் திரு. மீனாட்சி சுந்தரத்தைப் பார்த்து ஒன்றைக் கேட்டார்கள். “எப்போது பார்த்தாலும் ஆசிரியர்களைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, நாங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வாக்குகளைப் பெற்று வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் அவர்களைப் பற்றிப் பேசினால் என்ன?” என்று கேட்டார். அந்த உணர்வுக்கு வருவதற்குக் காரணம் என்ன? திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் அவர் அங்கம் வகிக்கின்ற தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் இங்கே வர வேண்டுமென்று சொன்னார். அவரே ஒரு தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார். தான் ஒரு தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியராக இருந்தாலும், தன்னைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இங்கே அனுப்பினார்கள் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர் பிரதிநிதி என்று சொல்லவில்லை. தொடக்கப் பள்ளி உள்ளிட்ட அனைத்துப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதி என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் விளக்கம் சொன்னதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த நிலைக்கு அவர் போகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் கண்காணிப்பாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : என்னைக் கண்காணிக்க என்னுடைய இடக்கம் இருக்கிறது. வேறு யாரும் கண்காணிக்கத் தேவையில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, “இயக்கம்” என்று சொன்னால், திராவிடர் இயக்கத்திலே தொடர்பு வைத்துள்ளார் என்று சொல்லுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு அதை விட்டு விட்டார் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தொடர்பு வைத்திருக்கிறேனா, இல்லையா என்று ஆராய்ச்சி இந்தச் சபையிலே தேவையில்லை. தேவையானால் அதற்குப் பதில் சொல்லவும் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : ஆகவே விட்டுவிடவில்லை என்று இப்போது தெரிகிறது. இன்னும் கொஞ்சம் தொடர்பு வைத்திருக்கிறார்.

1981 மார்ச் 7]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : எல்லாத் தரப்பினரிடமும் நிறையவே தொடர்பு வைத்திருக்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி) : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தலைவரை நோக்கிப் பேசுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்கலிடத்திலே பேச வேண்டும் என்றுதான் ஆசைப்பட்டேன். ஆனால் எதிர்பாராதவிதமாக திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களிடம் பேச வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. உங்களை நோக்கித்தான் பேசுகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரத்திற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்றாலும், தலைவர் மூலமாகத்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே என்னைப் பார்த்துப் பேச வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : உங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை, உங்களோடு பேச வேண்டும், கேட்க வேண்டும் என்றுதான் நினைத்தேன். ஆனால் ஆரம்பிக்கும்போது எங்கேயிருந்து பேச வேண்டும், எப்படிப் பேச வேண்டும் என்று தான் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். நீங்கள் என்னிடத்திலே பேச வேண்டும் என்று சொல்லுகிறபோது, உங்களிடத்திலே பேசுவேன். தற்காலிகத் தலைவர் என்றாலும், இந்தத் தீர்மானம் உங்களை நோக்கித்தான் இருக்கிறது. ஆகவே உங்களிடத்திலே பேச வேண்டியிருக்கிறது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி) : இப்போது என்னோடு தலைவர் என்ற முறையிலே பேச முடியுமே தவிர, வேறு முறையிலே பேச முடியாது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நீங்கள் இதைச் சொன்னதற்காக நன்றி சொல்வேன். எப்படி இடம் மாறுகிற நிலையில் நிலை மாறுகிறது என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி) : அதை நான் அடிக்கடி உறுப்பினருக்கு ஞாபகப்படுத்த வேண்டிய அளவிற்கு வைக்க வேண்டாம். உறுப்பினரே ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு விவாதத்தைத் தொடரலாம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பிரதிநிதி தேவை என்பதை தனிப்பட்ட முறையிலே யாரிடத்தில் கேட்டாலும் நிச்சயமாக மறுக்கமாட்டார்கள். ஆனால் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் மட்டும் தானா தேவை என்று

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1981 மார்ச் 7]

திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களைக் கேட்பதாக இருந்தால், அவர்களோடு மற்ற பிரதிநிதிகளும் தேவை என்று நிச்சயமாக அவரும் சொல்லுவார். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். இந்தச் சபையைப் பொறுத்த வரையில், ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். அதே போல உள்ளாட்சியில் தேர்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் தேர்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகள் வர வேண்டும். அவர்கள் வரவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் பிரதிநிதிகள் இங்கே இருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரதிநிதிகளோடு நிற்காமல் மேலும் முக்கியமாகப் பிரதிநிதிகள் வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதாக இருந்தால், தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் வர வேண்டும் என்று பல்வேறு வாதங்களை ஆரம்பித்து வைப்பார்கள். இந்த அவையிலே பேசிக்கொண்டிருக்கிற ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி மட்டும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற பிரச்சினைகளையும் பற்றிப் பேசுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவ்வளவுதான். மற்ற பிரச்சினைகளின் விவாதங்களில் அந்த அளவிற்குக் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் வேறு பிரச்சினைகளில் பேசுகின்றபோது, “ஆசிரியப் பிரதிநிதிகள் இதிலேயும் பேச வருகிறார்களா?” என்று கேட்கிறார்கள். சந்தர்ப்பம் அளித்தால், எந்தத் துறையைக் கொடுத்தாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுவதை ஒட்டியோ அல்லது வெட்டியோ நீண்ட நேரம் பேசத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுவதில்லை.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. க. இராமமூர்த்தி) : சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப் படுவதில்லை என்பது தலைவருக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டு. ஆகவே சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நீங்களே அருமையான பதிலைச் சொல்லிவிட்டீர்கள். சந்தர்ப்பம் என்பது ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிற ஒன்றுதான். பேச வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்குமானால், சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது நான் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களின் தீர்மானம் வருகிறதென்றால், அதன்மீது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்று ஆசைப்படுவதால், சந்தர்ப்பத்தை நானே உருவாக்கிக்கொள்ளுகிறேன். அதைப்போலவே ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும்,

1981 மார்ச் 7]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

நாட்டிலே நடக்கின்ற பல்வேறு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசியல் பிரச்சினை போன்றவைகளில் தலையிட்டு அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னால், இந்த அவைக்கும் நாட்டுக்கும் எவ்வளவோ பெரிய நற்காரியங்கள் நடைபெற உதவியாக இருக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில், சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் பேசமாட்டார் என்ற கருத்திலே நான் இல்லை. அவர் நன்றாகவே பேசுவார். அவருடைய நடையுடை பாவனையிலிருந்தே அவர் எவ்வளவு ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கிறார் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. அதனாலே சொல்லுகிறேன், எல்லா பிரச்சினைகளிலும் அவர் பேச வேண்டும், விவாதிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை. அவராலே அப்படிப் பேச முடியாது, இயலாது என்பது அல்ல. இயலாது என்று தெரிந்திருந்தால், அந்தக் கேள்வியை நான் வைத்திருக்கமாட்டேன். பேசும் ஆற்றலைப் பெற்றவர் அவர்.

அதேபோல, தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் அல்லது தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் இங்கே வந்து விவாதிக்க வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை வரும். அதுதான் இன்றைக்கு இருக்கிற முக்கியமான ஒன்று. இந்த அவையில் பல்வேறு பிரதிநிதிகள் கூடுவதால், இதற்குப் பெருமை இருக்கிறது. இந்த அவையின் கருத்துக்கள் சிந்தனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் டில்லியிலே வைக்க வேண்டிய தீர்மானம் இது. டில்லியிலே வைக்க வேண்டிய தீர்மானத்தை மேலவையிலே வைத்து, அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களின் முழு ஆதரவு கொடுத்துவிட்டார், திரு. மெராஜ்ஜிதான் தாவில்லை என்று அவர் சொல்லுகிற நேரத்தில், இது அவசியம்தானா என்ற சந்தேகம் வருகிறது. இதற்காக அன்னை இந்திரா காந்தியை அவர் பார்த்திருக்கிறார். நாடாளுமன்றத்திலே அரசியல் சட்டத் திருத்தம் மூலமாக இதைக் கொண்டு வந்தால், இந்தக் காரியம் மிகச் சுவப்பமாக முடிந்துவிடக் கூடிய ஒன்று.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதனாலே திருத்தம் கொண்டு வா வேண்டும் என்று இந்த அவையிலே நாம் சொல்லி, பின்னாலே மற்றவர்கள் சொல்லி, திருத்தத்தை நாடாளுமன்றத்திலே கொண்டு வருவதைவிட டில்லியிலேயே வைக்கலாம். என்னுடைய நண்பர் திரு. முத்துசாமி அதற்காகவே டில்லிக்குப் போயிருக்கிறார். “மாநாடு டில்லியிலேதான்... உங்களைக் கேட்பதை விட டில்லியிலே உள்ள அமைச்சர் கூளைக் கேட்பது நல்லது” என்று கூறி இரயில் ஏறி டில்லிக்குப் போய் விட்டார். அவர் கருத்துக்கு திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் உடன்படாவிட்டாலும், இதிலே உடன்படுவார் என்று நினைக்கிறேன். யார் எந்தப் பிரச்சினையை எடுத்தாலும், பிரச்சினையை யார் எடுக்கிறார் என்பதில் முக்கியம்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1981 மார்ச் 7]

பிரச்சினை தீர வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியம். “நேரிடையாக டில்லியிலே கொடுக்க வேண்டும். டில்லியிலே பேச வேண்டும். டில்லியிலே இருக்கிறவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும். டில்லியிலே இருக்கிறவர்கள் மறுத்திருக்கிறார்கள். முப்பது ஆண்டுகளாக அவர்களுக்கு உணர்வு வரவில்லை. இன்றைக்கு உணர்வுகளை அவர்களுக்கு உண்டாக்க வேண்டும்” என்ற முறை

(பிற்பகல் 1-20)

யிலே திரு. முத்துசாமி டில்லிக்குப் போயிருக்கிறார். எனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுவதாக இருக்கவேண்டுமென்றால், உடன் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களும் சென்றிருக்க வேண்டும். அப்படிச் சென்றிருந்தால், நானும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு காரியத்திலே வெற்றி பெறுவதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபடுவது தேவையானது என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் அறிவார்கள். அவர்கள் அவர்களுடைய முயற்சியில் அதைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் இங்கே இதைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். எல்லா வகையிலும் ஒத்துழைக்கக்கூடிய அளவுக்குச் சென்றால்தான் காரியம் நிறைவேறும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இப்படி நினைத்திருந்தார்கள் என்றால், இங்கே அமைச்சரவையிலே தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பிவைத்திருக்கமாட்டார்கள். அவர்களுடைய கட்சியிலேயிருந்து அப்போது திரு. செழியன் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு போய் நாடாளுமன்றத்தில் பேசச் செய்திருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் எல்லா உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டும். அதற்கு மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். அதிலே ஒத்துழைப்பு தேவை என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் அடுத்த முறை டெல்லிக்குச் செல்கின்றபோது, அங்கத்தினர் அவர்களை அழைப்பேன். அப்போது அவர்களும் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எப்படியோ இன்றைக்கு இந்தக் கருத்தை டெல்லிக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும், டெல்லிக்கு உணர்த்த வேண்டும் என்பதிலே அங்கத்தினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் வேகமாக இருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் அங்கே போயிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அண்ணா வழியிலே சென்றிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆதரவு வேண்டுமென்றிருக்கிறார்கள். அண்ணா வழியிலேயிருந்து கொஞ்சமும் தவறக்கூடாது என்பதிலே

1981 மார்ச் 7]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

நாங்கள் வேகம் படைத்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம். அதிலே நிச்சயமாகச் சந்தேகப்படக் கூடாது. நாங்கள் அண்ணாவுக்காகத்தான் இருக்கிறோம். அண்ணாவின்னுடைய பெயராலேதான் இயக்கம் நடத்துகிறோம், அண்ணாவுக்காகத்தான் இயக்கம் நடத்துகிறோம் என்று சொல்கிறோம். அப்படிச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், அந்த அண்ணாவின் வழியில்தான் நடப்போம், எந்த வகையிலும் உணர்வுகளை மாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது என்பதிலே திடமாக இருப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிச்சயமாக இந்த உணர்வுகளிலிருந்து மாறமாட்டோம். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் அடிக்கடி சந்தேகப்படுகிறார். எங்கே மாறி விடுவோமோ என்னவோ என்று சந்தேகப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அண்ணாவைப்பற்றி நிலைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அண்ணா இப்படிப் பட்ட பணியை அன்று செழியன் அவர்கள் மூலம் செய்தாரே, அங்கே தீர்மானத்தைக் கொடுத்தாரே என்று சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி அன்று அவர்கள் செய்தார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம், அந்தத் தீர்மானம் நாடாளுமன்றத்தில் கொடுக்கவேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது. அது அண்ணாவின் காலத்திலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அந்தத் தீர்மானத்தை அவர்கள் திரு. செழியன் அவர்கள் மூலமாக நாடாளுமன்றத்திலே வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சிந்தனை கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற நிலையை அன்று உண்டாக்கினார். உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதை, அதை, இங்கே இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோமோ இல்லையோ, அது தெரியவில்லை. ஆனால் நிச்சயமாகச் சொல்கின்றேன் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பற்றிய விஷயங்களுக்கு காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கின்ற திரு. இராமமூர்த்தியானாலும் சரி, மற்றவர்களானாலும் சரி, நிச்சயமாக அதாவாகத்தான் இருப்பார்கள். ஆகவே, அத்தனை பேர்களும் ஆதரித்திருக்கின்றபோது, இதை நிறைவேற்றுவதற்கு எதிர்ப்பு வந்துவிடப்போகிறதா அல்லது தடங்கல் வந்துவிடப் போகிறதா? அது ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக வருகின்ற சங்கடம் என்ன என்பதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக டெல்லியிலே போய், “தமிழ் நாடு மேலவையில் இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறிவிட்டது, நீங்கள் உடனே இந்தத் தீர்மானத்தை அமுல்படுத்துங்கள்” என்று சொன்னால், டெல்லியிலே இருப்பவர்கள் கேட்பார்களா என்பதை திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள்தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, வேறல்ல. அங்கே இருப்பவர்கள் என்ன உணர்விலே இருப்பார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

[1931 மார்ச் 7]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, டெல்லியிலே இருப்பவர்கள் கேட்பார்களா மாட்டார்களா என்று கருதிக் கொண்டே மேலவையை நடத்துவது என்றால், மேலவையே தேவையில்லை. மேலவை அதுண்டாய் பொறுப்பிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மற்றவர்கள் கேட்பார்களா கேட்கமாட்டார்கள் என்பது அல்ல பிரச்சினை. நமக்கு எது சரி என்று தெரிகிறதோ அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்குத்தான் மேலவை இருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இந்தப் பிரச்சினை குறித்து இன்னும் சீர்தீர்மானங்கள் விவாதம் நடைபெறும் என்று நினைக்கிறேன். அது இப்படியே முடிவுற்றமானால் அரசு என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது, அரசைச் சேர்ந்தவர்கள் எப்படி இருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவாக்காமல் போய்விடும் நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே சொல்கிறேன். பொறுப்பேற்ற பிறகு, இரண்டு மூன்று என்று கருதுகிறேன், டெல்லிக்கு எழுதி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த முயற்சியிலேயிருந்து பின் வாங்கிவிடவில்லை என்பதை இந்த அமைச்சுத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, விவாதத்திற்கு ஒரு வழியைச் சொல்கின்ற வகையிலே மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் நான் அதைத்தான் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதினேன். எங்களைப் பொறுத்த வரையிலே, நாங்கள் தெளிவாகத்தான் இருக்கிறோம். ஆனால் நீங்கள் பார்க்கின்ற நேரத்திலே ஒரு அரசியல் நோக்கத்தோடு பார்க்கின்றீர்கள். அதனாலே நானும் அரசியல் நோக்கத்திலே சிந்தனைகளை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற அளவிலே சொல்கின்றேனே தவிர வேறல்ல. அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆரம்பிக்கின்ற போதே, அந்த இயக்கம் என்று சொல்லும் நேரத்திலே, எந்த இயக்கம் என்று கேட்டதற்குக் காரணம் இருக்கிறது.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்த காலத்திலேயே திரு. செழியன் இருந்து செய்த காரியத்தை இன்றைக்குச் செய்திருக்க முடியாதா என்று கேட்கிறேன். இன்றைக்கு 16 பேர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே அங்கே உறுப்பினர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாடாளுமன்றத்திலே தனி நபர் விவாதத்திலே இத்தகைய தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து, அன்னை இந்திரா காந்தி அமைச்சியார் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்றால், நன்றாக இருக்கும். இன்றைக்கு அந்த வாக்குறுதியை வாங்கியிருக்க முடியும். அதற்கான வாய்ப்பு இன்றைக்கு இருக்கிறது.

1981 மார்ச் 7]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : யாரைப் பார்த்துப் பேசுகிறார்கள்?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் என் நன்றியைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவர்கள் முதலிலே வேகம் காட்டினார்கள். அதனாலேதான் அவரை அப்படிக்கேட்டேன். இல்லாவிட்டால் திரு. ம. சங்கரலிங்கம் அவர்களைப் பார்த்துத் தான் கேட்டிருப்பேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : நான் பேசுகிறபோது அதைப்பற்றி உறுதியில் சொல்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : ஆகவே எனக்குத் தெரிந்த ஒரு பிரச்சினை உண்மை என்று இருக்கிறேன். இதுவரையிலே மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் கேட்டதிலிருந்து அது தவறான ஒன்று என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்குத் தெளிவுபெறவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கேட்டேன். அதனாலேதான் அவர் எந்த இயக்கத்தைச் சொல்கிறார் என்று கேட்டேன். அவர்கள் உடனே எந்த இயக்கம் என்று சொல்கின்றார்கள்?

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இங்கே மேலவையிலே நான் சுயேச்சையாக உட்கார்ந்திருப்பது தெரியும். நான் எந்தக் கட்சியின் இடத்திலேயும் உட்கார்வில்லை. ஆகவே எங்கே எப்படி நடந்து கொள்கிறோம் என்பதுதான் பிரச்சினையே தவிர மற்றது அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கட்சிக் கொள்கை என்பது ஒரு அறைக்குள்ளே அல்லது மண்டபத் திற்குள்ளே வந்தால் ஒன்று என்று இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். ஒரு புறம் போனால் ஒரு கொள்கை என்று ஒரு கட்சியின் கொள்கை இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் எங்களைப் போன்றவர்கள் கருத்து. பொதுவாக எங்கே இருந்தாலும் கொள்கை இன்னதுதான் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே இருக்க வேண்டுமே தவிர, இன்னொரு இடத்திலே வந்து இந்தக் கட்சிக் கொள்கை எனது இல்லை, அங்கே வந்தால் அந்தக் கட்சிக் கொள்கை எனது இல்லை என்று சொல்லுகின்ற போக்கு இருக்கக்கூடாது. அப்படியிருப்பது எந்தக் கட்சியின் கொள்கைக்கும் சரிபட்டுவராது. நாம் எந்த நிலையிலே இருந்தாலும், இதுதான் கொள்கை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு உறுதியாக, திடமாக இருக்க வேண்டும். அதிலே மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் நிச்சயமாகப் பின்வாங்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[1981 மார்ச் 7]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : எங்கே எந்தெந்தக் கட்சியிலே யார், யார் உட்கார்ந்திருக்கின்றார்களோ, அதை வைத்துத்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்றால், அது திரு. ம. சங்கரலிங்கம் அவர்களைக் குறிக்கும். அதுபோல ஆசிரியர்கள் சார்பில் என்று சொல்லும்போது, எங்களைக் குறிக்கும். இந்திரா காங்கிரஸ் என்றால், திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களைக் குறிக்கும். அதுபோல நான் ஆசிரியர்கள் சார்பில் வந்திருக்கிறேன். அந்த அளவில் நான் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதியாக இங்கே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆக இந்த இடத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, நான் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதி என்று ஆகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் ஒரு சரியான நிலைக்கு நாம் வரவில்லை. அவர்கள் ஒரு பெரிய சிந்தனையை எழுப்பினார்கள். அவர்கள் எழுப்பிய விவாதத்திலே உண்மை இருக்கிறது.

* * *

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நான் அங்கே யிருந்து இங்கே வந்தேன் என்று சொன்னார்கள். அவருக்குக் கொஞ்சம் அனுபவம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். கவர்னரை இங்கே விவாதத்திலே இழுப்பது நல்லதல்ல என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அதை மட்டும் நீக்கிவிட்டு மற்றவற்றை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஆளுநர் அவர்கள் பற்றி குறிப்பிட்ட செய்தியை அவைக் குறிப்பிவிருந்து எடுத்து விடுமாறு உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் இங்கே ஆளுநர் என்று பெயர் சொல்வது கூட தவறு என்று நினைக்கவில்லை. அப்படி ஒரு விதி இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. நான் ஆளுநர் அவர்களை விவாதத்திற்கு அழைக்கவில்லை. ஆளுநர் செய்தார் என்றும் சொல்லவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஆளுநர் என்று சொல்லி, உறுப்பினர் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பது பற்றிய கருத்தினைச் சொன்னார்கள். வாதத்திற்கு என்று சொன்னால், அந்த நியமன உறுப்பினர் யாராலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்று பார்க்க வேண்டும்.

* தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

1981 மார்ச் 7]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : ஆளுநர் அவர்கள் நியமனம் பற்றிச் சொல்லவில்லை. ஆளுநர் அவர்களைக் கொண்டு கேட்கலாம் என்று சொல்லவில்லை. அந்தச் சிந்தனைக்கு நான் வரவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அந்தச் சிந்தனைகள் வரும். தொடர்ந்து விவாதம் என்று வரும்போது, அதைத் தொடர்ந்து அந்தச் சிந்தனைகள் உருவாகி விடக்கூடும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பொறுப்பானவர்கள் இந்த நிலையிலே இன்றைக்கு உறுப்பினர்களாக இங்கே உட்கார்ந்திருக்கின்றனர். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தேர்தெடுக்கப்பட்ட இடம் அது. அரசியல் ரீதியாக அவர்கள் ஒரு கட்சியின் சார்பில் இன்றைக்கு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் ஆணித்தரமாக வாதாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் வாதாடுவதுதான் சரியான நிலையாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்த தனி உறுப்பினர் தீர்மான நாள் அன்று திரு. எஸ். ஆர். இராதா அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்து, அவை மீண்டும் 9—3—1981 அன்று காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-30)

6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 52. The Tamil Nadu Panchayats (Appointment of Special Officers) Amendment Bill, 1981 (L.A. Bill No. 23 of 1981), as passed by the Assembly.

* 53. The Tamil Nadu Panchayat Union Councils (Appointment of Special Officers) Amendment Bill, 1981 (L.A. Bill No. 24 of 1981), as passed by the Assembly.

* Circulated to all M.L.Cs. on 6th March 1981.